

Van mij hoeft het niet meer

Tekst: Manon Wittebol

Ik zou het liefst nu met een mes
Door mijn vel heen willen dringen
Met een groot, geslepen mes
Door mijn huid heen willen gaan
En dan draai ik in de rondte
Door m'n ingewanden heen
En dan snijd ik heel precies
Door een bloed'rig orgaan

(refrein)

Wat is het mooi, wat is het fijn
Het is zo goed om hier te zijn

Ik zou het liefst nu met mijn hoofd
Op de slachtbank willen liggen
Een koude guillotine
Die komt dan keihard aan
Dat het mes snel door mijn nek valt
En mijn romp alleen blijft liggen
En mijn kop zijn eigen weg rolt
Hier heel erg ver vandaan

(refrein)

Het is zo mooi, het is zo fijn
Wat is het goed om hier te zijn

Mag ik alsjeblieft mijn ogen
Er een voor een uitwippen
Met zo'n vorkje in mijn ogen
Mag ik dat nu doen misschien
En dan slinger ik de oogbal
Een end weg in de ruimte
En met holle lege kassen
Hoef 'k nooit meer iets te zien

(refrein)

Het is zo mooi, het is zo fijn
Het is zo goed om hier te zijn

Mag ik alsjeblieft mijn oren
Er met een geweer afschieten
Dat ik allebei mijn oren
Aan grote flarden schiet
En dan spuit het bloed naar buiten
In dikke, zwarte golven

En alles wat ze zeggen
Zeggen ze, ik hoor het niet
Het is zo mooi, het is zo fijn
Mag ik nu even niemand zijn

Mag ik even niets meer weten
Ik wil even niets meer zien
Mag ik leven zonder denken
Mag het even stil misschien
En alles wat er ooit geweest is
En alles wat er nog zal zijn
Ik laat het nu, ik wil alleen
Dat ik in het niets verdwijn